

přerušena od zavedení trestního důchodkového řízení až do jeho skončení a k odůvodnění této své námitky poukazují na ustanovení bodu 2 § 37 zák. čl. LIII:1912 a bodu 2 § 189 úpravy min. fin. č. 132.000/1923, podle něhož písemná upomínka, zabavení nebo vklad do pozemkových knih přerušuje promlčení posud nenastalé nebo prodlužuje promlčení lhůty o dalších 5 roků, a dovozují, že výpočet skutečností způsobujících přerušování promlčení je demonstrativní a nikoliv taxativní, takže nevylučuje, že přerušování promlčení působí i jiné skutečnosti, o kterých uvedené ustanovení nemluví, a že takovou skutečností jest zavedení trestního řízení. Otázkou, zda tento názor stížností, že promlčecí lhůta se přetrhuje zavedením trestního řízení důchodkového, je správný, nemusil se nss zabývat, neboť, i kdyby názoru tomu bylo přisvědčiti, nedalo by se z něho nic pro daný spor dovoditi, kdyžtž stížnost netvrdí, že se zcizitelem bylo zavedeno trestní řízení pro zkrácení dávky z přírůstkem hodnoty nemovitostí. Že by pak trestní řízení důchodkové, zavedené pro zkrácení eráru na převodních poplatcích, přerušovalo promlčecí lhůtu k vyměření obecní dávky z přírůstkem hodnoty nemovitostí, nelze přece vůbec důvodně tvrditi.

Také z ustanovení § 234 zák. čl. I:1911, že civ. soudní řízení může býti v případě, že během řízení se vyskytne podezření z trestního činu, odročeno až do pravoplatného skončení trestního řízení, nelze pro otázku přerušování promlčecí lhůty v řízení o vyměření dávky z přírůstkem hodnoty nemovitostí ničeho dovoditi. — — — —

Nebyla tedy žádná z námitek stěžující si obce uznána důvodnou.

Č. 11.462.

Dávka z přírůstkem hodnoty nemovitostí. — Řízení správní: I. Obnova řízení nemůže býti povolena, když jde pouze o právní posuzování věci a strana tvrdí, že jí ve vyměřovacím řízení nebyly známy nálezy nss-u, vykládající, jak po stránce právní jest na věc nazírati. — II. Výtku, že určitý předpis dávkového řádu jest v rozporu se zákonem, nemůže poplatník uplatňovati teprve v řízení týkajícím se obnovy řízení. — III. Přiznání osvobození podle § 3 bodu 3 dávk. ř. nař. č. 143/22 Sb. není závislo na osvědčení stpú-u o tom, že převod nemovitostí stal se ve zkráceném řízení přidělovém.

(Nález ze dne 3. října 1934 č. 17.863.)

Prejudikatura: Ad III. srov. Boh. A 9137/31, 10.139/32.

Věc: Žofie W.-P. v K. (adv. Dr. Alex Čižinský z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o vrácení dávky z přírůstkem hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutími zamítl žal. úřad v cestě instanční žádosti strany za vrácení dávky z přírůstkem hodnoty nemovitostí, předepsané z převodu nemovitostí uskutečněného na základě tržové smlouvy z 3. prosince 1934 a za povolení obnovy řízení ve věci této dávky.

O stížnostech podaných na tato rozhodnutí uvážil nss toto:

St-lka uplatňuje, pokud jde o vrácení dávky z důvodu obohacení obce, že platební rozkaz o dávce nebyl vůbec doručen zciziteli Jiřímu W., který pro řízení dávkové nestanovil žádného zmocněnce, takže nejde vůbec o platný předpis.

Soud neshledal tuto námitku důvodnou.

Ze správních spisů jde najevo, že platební rozkaz byl adresován zciziteli »Jiřímu W., dodati svěřenskému panství J. W.-e v K.«, kterážto panství patřilo zciziteli, a dále, že platební rozkaz, jak z přípisu ředitelství tohoto panství z 30. března 1931 vyplývá, tam také 7. května 1927 došel, načež byla dávka podle tohoto platebního rozkazu stranou 13. května 1927 zaplácena. Když žal. úřad na základě těchto skutkových okolností dospěl k závěru, že doručení platebního rozkazu stalo se s právním účinkem pro st-le, nemohl soud v tom shledati ani nezákonnosti, ani vadnosti řízení.

Proti odepření povolení obnovy řízení uplatňují stížnosti, že straně nebylo možno uplatňovati ve vyměřovacím řízení osvobození od dávky jednak proto, že teprve pozdější judikatura nss-u vymezila pojem zkráceného řízení přidělového, jednak proto, že straně bylo osvědčení pozem. úřadu o tom, že jde o zkrácený přiděl, vydáno teprve po ukončení vyměřovacího řízení.

Soud neshledal ani tyto námitky důvodnými.

Obnova řízení jest přípustna, když po pravoplatném ukončení věci vyšly najevo nové skutkové okolnosti neb důkazy, které strana bez její viny nemohla v původním řízení uplatňovati. Obnova řízení jest tedy podmíněna novými skutkovými okolnostmi, nemůže však býti povolena, když jde pouze o právní posuzování věci a strana tvrdí, že jí nebylo dříve známo, jak po stránce právní jest na věc nazíratí. Právem poukázal tedy žal. úřad k tomu, že vydání nálezů nss-u, kterými jsou vyložena ustanovení § 3 č. 3 dávk. ř., nebylo důvodem pro obnovu řízení.

Jest pak bezdůvodnou i námitka vadnosti řízení, kterou stížnost spatřuje v tom, že úřad nevyšetřil, zda straně byl již v řízení vyměřovacím právní názor v pozdější judikatuře nss-u znám, čili nic.

Pokud stížnosti uplatňují, že vydání osvědčení stpú-u o zkráceném řízení jest důvodem pro povolení obnovy řízení, bylo by ovšem stížnosti přisvědčiti, kdyby podle dávkového řádu bylo na osvědčení stpú-u závislo přiznání osvobození podle § 3 č. 3 dávk. řádu.

Ale tomu tak není. O tom, zdali jsou dány podmínky pro osvobození podle cit. ustanovení rozhoduje jedině dávkový úřad, aniž by byl osvědčením stpú-u při svém rozhodování nějak vázán. Toto osvědčení má pro dávkový úřad význam pouhého sdělení fakt ze správních spisů stpú-u, které dávkový úřad může při svém rozhodování volně oceniti (viz nál. Boh. A 9137/31 a 10.139/32).

Stížnosti obracejí se pak proti tomu, že k osvobození podle § 3 č. 3 dávk. ř. nebylo přihlíženo z důvodu prekluse strany, a uplatňuje, že § 16 odst. 2 řádu, který takovouto preklusi připouští, jest v rozporu s §em 43 zák. č. 329/21 Sb., a dále, že úřad měl ke zmíněnému osvobození přihlížeti z moci úřední.

Leč tyto okolnosti mohl poplatník uplatňovati jen v řízení vyměřovacím, resp. v opravném řízení proti platebnímu rozkazu, nemůže však v řízení týkajícím se obnovy řízení uplatňovati nezákonnost předpisu.

Č. 11.463.

Školství. — Vzájemný poměr norem: I. * Za účinnosti učit. zák. č. 104/1926 Sb. nemůže učitelka národní školy nárok na započtení období, ztráveného ve službě školní před vystoupením z této služby z důvodů provdání, pro zvýšení služného, opíráti o předpis § 4 zák. č. 455/1919 Sb. — II. Týká se nárok na započtení služebních let ve smyslu § 4 zák. č. 455/1919 Sb. též započtení pro postup platový, či toliko započtení pro výslužné a jeho výměru?

(Nález ze dne 3. října 1934 č. 18.523.)

V ě c: Karolina B. v M. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o započtení služební doby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: St-lka vzdala se dnem 30. dubna 1924 za příčinou svého provdání dobrovolně služby učitelké a bylo jí na základě § 3 odst. 1 zák. z 24. července 1919 č. 455/1919 Sb. povoleno odbytné. K žádosti st-lky povolila zem. škol. rada v Praze výnosem z 11. října 1924 opětne ustanovení st-lky ve školní službě, avšak s podmínkou, že vrátí českému pensijnímu fondu učitelkému odbytné, které jí bylo vyplaceno. Vrátivši odbytné, nastoupila pak st-lka službu školní dnem 1. března 1927.

Podáním z 10. října 1931 žádala st-lka, aby její služební doba od 21. května 1914 do 30. dubna 1924, ztrávená před přerušením služby, byla jí propočítána také do postupu a podle toho byly jí upraveny a doplněny služební požitky. Tento svůj nárok opřela st-lka o ustanovení § 4 zák. č. 455/1919 a § 198 zák. č. 103/1926 ve spojení s §em 17 zák. č. 104/1926 Sb.

Zem. škol. rada výnosem z 14. ledna 1932 žádosti té nevyhověla v podstatě z toho důvodu, že zák. č. 104/1926 Sb. zrušil ustanovením § 23 odst. 1 veškery předpisy, jimiž se přiznává nárok na zápočet určité doby pro postup — s výjimkou služby v československých legiích — tudíž i předpis § 4 zák. č. 455/1919 Sb. St-lka se vrátila do činné služby teprve dne 1. března 1927, tedy za účinnosti zák. č. 104/1926 Sb., kdy již předpis § 4 zák. č. 455/1919 Sb. neplatil. Také je nerozhodno, že st-lka vrátila odbytné, které jí bylo vyplaceno při odchodu ze školní služby při provdání, neboť zem. škol. rada povolila st-lce návrat do služby školní s podmínkou, že vrátí odbytné, na kterouž podmínku st-lka přistoupila. Ustanovení § 198 zák. č. 103/1926 Sb. dovolává se st-lka neprávem, poněvadž toto ustanovení se týče výslovně převodu při reaktivaci zaměstnanců (učitelů), kteří byli na odpočinku nebo na dovolené s čekatelným, nikoli zaměstnanců (učitelů), kteří službu opustili nebo byli propuštěni, jak učinila st-lka, při jejímž novém ustano-